

„Różnorodność przeżyć nigdy nie zaszkodzi”

Актори Театру ім. Віткаци в Закопаному на могилі Станіслава Ігнаці Віткєвича

різноманітність переживань”

Тен цытат з вірша Станіслава Ігнаці Віткєвича є назва спектаклю, чи радше widowiska, które odbyło się w Wołyńskim Obwodowym Teatrze Lalek wieczorem 9 października.

Swoją wizję twórczości słynnego Witkacego reprezentowała trupa teatru jego imienia z miasta Zakopane. Teatr niedawno obchodził 25 rocznicę powstania i w związku z tym aktorzy postanowili odwiedzić grób swego patrona. Na zaproszenie Konsulatu Generalnego RP w Łucku wystąpili po drodze w naszym mieście.

Cóż to był za wieczór! Najpierw widzów zaskoczyło to, że przebrani aktorzy, już w rolach, przechadzali się w teatralnym holu, częstując wszystkich obecnych różnymi przywiezionymi z Tatr smakolykami przy akompaniamentcie żywej muzyki góralskiej. A kiedy aktorzy zaczęli grać fragmenty przedstawienia tam, wśród publiczności, niektórzy zaczęli byli naprawdę zaskoczeni. Padaly strzały, błyskała szablina, bohaterowie umierali i ozywali, rechotali i plakali, tańczyli i śpiewali. Dalej akcja toczyła się na scenie teatru fragmentami z dramatów: „Wariat i zakonnica”, „Kurka wodna”, „Sonata Belzebuba”, „Pragmatyści” i „Witkacy-автопортрет”. Zadziwiające było to, jak głęboko aktorzy przeżywają swoje role, jak łatwo je zmieniają. Byliśmy pod wrażeniem plastyki ich ruchów, obrazowości i pięknych głosów wszystkich aktorów, bez wyjątku. Łuck nie tak często gości tak wysokiej klasy teatru. W najlepszej tradycji swego patrona i „mokanę” młodopolskich” teatr z Zakopanego szokował, przerażał i inspirował publiczność.

Jednak „różnorodność przeżyć” na tym się nie skończyła. W niedzielną rano trupa wyruszyła do wsi Wętyki Oзера (obwód rówieński), aby oddać hold Wybitnemu Polakowi, zawsze re-produkcje obrazów, książki i prezenty dla dzieci z miejscowej szkoły. Miałam szczęście uczestniczyć w tej ekscytującej podróży.

Z zamierzającym sercem wchodzę do autobusu. Czy naprawdę będę z nimi jechać, wśród ludzi, którzy wczoraj na zawsze zmienili moje rozumienie teatru ??... Wszyscy serdecznie witają, odnajduję wolne miejsce, cichutko siadam i wyciągam słuch. Każdy z aktorów był zajęty czymś innym: ktoś odpoczywał, ktoś czytał, ktoś inny cicho rozmawiał, zupełnie jak zwykli ludzie. Niebawem gdzieś na tyle autobusu zaczęli śpiewać różne piosenki, słychać było dziwne odgłosy (jakieś mruczenie i głęboki gardłowy indyjski śpiew), cytaty, żarty i śmiech. Nie, oni jednak nie są zwyczajni!

Po południu dotarliśmy w końcu do punktu przeznaczenia. Choć nie jest to daleko, to droga jest paskudna: od czasu do czasu trafia się na starą nawierzchnię i autobus musi zwolnić. Wieś Wętyki Oзера nie jest duża (około 1200 mieszkańców). Są tu szkoły (podstawowa i średnia), kościół, kilka sklepów, apteka, rada wsi, punkt medyczny i Wiejski Dom Kultury. Wszystko to znajduje się w centrum wioski, a obok - stary cmentarz, dokąd od razu wyruszyliśmy, nie-

Саме цей рядок із вірша Станіслава Ігнаці Віткєвича став назвою вистави-дійства, що відбулася у Волинському академічному обласному театрі ляльок увечері 9 жовтня.

Свое бачення творчості легендарного Віткаци представляла театральна трупа його імені із міста Закопане (Польща). Театр нещодавно відзначив 25-річчя від моменту заснування. Артисти ж вирішили відвідати місце поховання свого патрона. Під час подорожі вони, на запрошення Генерального консульства Республіки Польща в Луцьку, виступили у нашому місті.

Вечір виявився надзвичайним. Спочатку глядачі були здивовані тим, що актори у костюмах і «в образах» походжаючи вестибюлем театру, пригощали усіх присутніх різною смакотю, привезеною із Татр, під акомпанемент живої гуральської музики. Коли ж польські артисти розпочали виставу безпосередньо там, серед глядачів, то деякі лучани були відверто ошелешені. Лунали постріли і вибіскувала шабля, герої мримали і оживали, реготали і плакали, танцювали і співали. Дійство продовжилось на сцені театру фрагментами вистав «Божевільний та черниця», «Водяна курка», «Соната Вельзівула», «Прогматика» та «Віткаци-автопортрет». Дивовижним було те, як глибоко актори входили у свої ролі, а також з якою неймовірно легкістю вони їх змінювали. Ще вразила пластичність, вміння рухатися та прекрасні голоси усіх без винятку артистів. Лучанам не часто щастить приймати у себе в гостях театру такого високого рівня.

У найкращих традиціях свого патрона та «молодопольських модерністів» театр із Закопаного шокував, вражав і надихав публіку.

Щоправда «різноманітність переживань» на цьому не закінчилась. У неділю вранці трупа вирушила у село Великі Озера, що на Рівненщині, щоб вклонитися Великому Поляку, а ще – відвезти репродукції картин, книги і подарунки дітям місцевої школи. Зізнаюся, що надзвичайно приємно було взяти участь у цій цікавій мандрівці.

Мое серце заммерло, коли заходило до автобуса. Невже буду їхати тут, із людьми, котрі ще вчора назавжди змінили моє уявлення про театр?! Усі приязно вітаються, я знаходжу вільне місце, тихенько вмищуюся і нашо-рошую вуха. Актори поводили себе по-різному: хтось відпочивав, хтось читав, ще інші – тихо розмовляли. Абсолютно звичайні люди. Згодом десь позаду автобуса починають лу-дати найрізноманітніші пісні, згодом – дивні звуки: якесь муркотіння та глибокий гортанний індійський спів. Потім лунали цитати, жарту і, звичайно, сміх. Ні, вони усе ж таки надзвичайні!

По обіді ми, врешті, дісталися пункту призначення. Здавалося б, кілометраж невеликий, але дорога поганяє усіх без винятку артистів. Лучанам не часто щастить приймати у себе в гостях театру такого високого рівня.

Волинські чиновники побували у ролі незрячих
Wołyńscy urzędnicy byli w roli niewidomych

Для цього чиновникам Волині зав'язали очі та запропонували потрапити на своє робоче місце. Dlatego urzędnikom Wołynia zawiązano oczy i zaproponowano trafenie do swego miejsca pracy.

str. 3

Рудольф Ролінгер:
легендарна постаць
Rudolf Rolinger:
legendarna postać

До механіка Ролінгера у 1924 році звернулося керівництво Свято-Троїцького собору із проханням організувати підняття дзвонів. Do mechanika Rolingera w 1924 roku zwrócił się zarząd Katedry Przenajświętszej Trójcy z prośbą o zaistalowanie dzwonów na dzwonnicy.

str. 4

Невідомі факти про родину Фелінських
Nieznane fakty z życia rodziny Felinich

Вивчення родоводу триває досі.

Studiowanie rodowodu trwa nadal.

str. 5

Рівненська осінь із Польщею
Rówieńska jesień z Polską

Дні польської культури на Рівненщині розпочалися концертом наприкінці вересня.

Dni Kultury Polskiej na Rówieńszczyźnie rozpoczęły się w końcu września koncertem.

str. 6

Тараканівський форт:
відновлення пам'яті
Tarakanowska twierdza:
odzyskiwanie pamięci

16 вересня відбулися урочисті заходи по вшануванню польських жовнірів – оборонців форту.

16 września odbyły się uroczystości, podczas których uczczono polskich żołnierzy – obrońców twierdzy.

str. 7

Наш передплатний індекс: 49053

Wołyńscy urzędnicy byli w roli niewidomych

W Łucku odbyła się niezwykła akcja mająca na celu monitorowanie dostępności miasta dla osób niewidomych. Dlatego urzędnikom Wołynia zawiązano oczy i zaproponowano trafienie do swego miejsca pracy.

Takie niecodzienne przedsięwzięcie miało miejsce w centrum obwodowym w dniu 15 października, kiedy świąt obchodzi Dzień Białej Łaseczki albo Dzień Niewidomych. Inicjatorami akcji stali się członkowie Wołyńskiej Organizacji Obwodowej WPMO „Generacja Udanych Działań”, a udział w niej brali Wiceprezes Administracji Obwodowej Aleksandr Kuryluk i Dyrektor Departamentu Polityki Socjalnej Łuckiej Rady Miejskiej Petro Werzun.

O 8.30 na przystanku „Kyjiwskyj Majdan” naprzeciwko Państwowego Departamentu Podatkowej grupa niewidomych, która się składała z Witalija Tkaczuka, Ludmiły Fursowej, Bohdana Mojsy i Iwana Zajackiwskiego, spotkała się z Aleksandrem Kurylukiem, który jako pierwszy wziął udział w akcji. Oлександрowi Kurylukowi zawiązano oczy i zaproponowano dostanie się do swego biura w pomieszczeniu Administracji Obwodowej przy pomocy łaseczki i w towarzystwie niewidomego Iwana Zajackiwskiego. Przekroczyć tę niedużą odległość Wiceprezesowi Administracji Obwodowej było nietrudno, ponieważ jego spięte ruchy świadczyły o nieporadności. Na szczęście do żadnych wypadków nie doszło. W swoim biurze, po usunięciu czarnej opaski z oczu, Aleksandr Kuryluk przyznał się do tego, że bardzo się martwił, szczególnie na przejściu.

Iść po chodniku od Administracji Podatkowej do świetła nie było trudno, ale już na przejściu ogarnął mnie lęk, że któryś z kierowców nagle może się nie zatrzymać – podzielił się wrażeniami Aleksandr Kuryluk.

Urzędnik jest przekonany, że po bezpośrednim uczestnictwie w tej akcji zaczęł lepiej rozumieć problemy osób niewidomych i jest gotowy wspierać tych ludzi. Dodał też, że nie boi się wydawać śmieszny i przy okazji opowiedział, że niedawno do niego zatelefonowała pewna osoba (nazwiska jej urzędnik nie wymienił) i zapytała, po co mu ten teatr. Natomiast pan Aleksandr Kuryluk odpowiedział, że będąc w roli niewidomego, nauczył się lepiej rozumieć ludzi niewidomych.

Kolejnym uczestnikiem akcji był Petro Werzun, który w

towarzystwie Witalija Tkaczuka przeszedł od przystanku „Prospekt Woli” do swego miejsca pracy w pomieszczeniu Departamentu Polityki Socjalnej Łuckiej Rady Miejskiej. Wkrótce Petro Werzun również podzielił się swoimi wrażeniami z akcji zapewniając, że jemu nie było trudno zorientować się wewnątrz budynku, ponieważ chodzi tam codziennie, natomiast dużo trudu i lęku dostarczyła mu droga na ulicy, gdzie przeszkadzały nierówności na chodnikach i krawężniki. Obiecał, że uczyni wszystko, co od niego zależy, aby w lokalnym budżecie rzeczywiście zostało uwzględnione wsparcie finansowe takich przedsięwzięć, które uczynią miasto maksymalnie dostępnym dla niewidomych.

Niestety, nikt więcej z urzędników nie wyraził chęci bycia w roli osoby niewidomej, chociaż do uczestnictwa zapraszano wielu z nich, w tym też pana Burmistrza Bohdana Szybę i Prezesa Państwowej Administracji Obwodowej Borysa Klimczuka.

Polina SOM

Polina SOM

„Różnorodność przeżyć nigdy nie zaszkodzi” „Ніколи не завадить різноманітність переживань”

(Zakończenie. Początek na str.3)

sąc wiązanki i znicze.

Aktorzy przebrani w teatralne kostiumy. Muzycy niosą instrumenty, by zagrać na grobie Witkacego piosenki jego kraju. Reżyser teatru Andrzeja Dziuk przemawia wnikliwe słowa, aktorzy składają kwiaty i zapalają znicze. Potem wieszają wiązankę przywiezionych z gór dzwoneczków na świerk, który otula czarny marmurowy nagrobek. Poruszająca malownicza miejscowość, jasny jesienny dzień i melancholijne tatrzańskie piosenki ludowe. Niebo odzwierciedla się w czystych jeziorach, wyglądających zza drzew.

Następnie ma odbyć się spotkanie z miejscową ludnością w celu przekazania prezentów i obrazów. Teraz to aktorzy musieli być zdziwieni, ponieważ do Wiejskiego

Domu Kultury przyszła cała wieś, od starego do młodego, przyszli też ludzie z sąsiednich wsi. Okazało się, że krążyły pogłoski o występie artystów, a tutaj już dawno koncertów nie było. Przestarała sala starego klubu jest przepelniona: widzowie stoją w bocznych nawach, siedząc na krzesłach i schodach, zaglądają z korytarza. Aktorzy musieli więc wystąpić „na żywo”, nie tylko bez fonogramów, ale i bez mikrofonów.

Tak mieszkający wsi już od dawna nie hulali! Był i koncert, i tańce – aktorzy zeszkolili się za sceny i zaprosili do tańca kobiety. Na początku gospodarze wstydziły się, ale niebawem wszyscy już krążyli w takt porywuającej góralskiej muzyki. Po koncercie do artystów, którzy zbierali się już do powrotu, wpadł mężczyzna i zaczął gorączkowo czegoś żądać. Okazało się, że

prosi, aby zegrali raz jeszcze, bo biedaczek nie zdążył się wytańczyć.

Następnie goście zwiedzili pokoiik Stanisława Ignacego Witkiewicza przy szkole, zrobili zdjęcia na tle plakatów pozostałych z sowieckiej epoki i spróbowali przygotowanych dla nich potraw: gotowane raki, grzyby, karp.

Wreszcie odwiedzili dąb, pod którym artysta zmarł, w lesie, trzy kilometry od wioski. Tam również złożyli kwiaty i zegrali. Potem nadzedł czas na pożeganie i autobus udał się na granicę.

Naprawdę podróż dla zakopianskich aktorów i ich widzów okazała się być bogatą w różnorodność przeżycia. Witkacy miał rację: różnorodność przeżyć nigdy nie zaszkodzi.

Oleksa ROGOZA

(Zakінчення. Початок на 3-й стор.)

Населення – близько 1200 осіб. Є церква, школи (початкова і середня), кілька магазинчиків, аптека, сільрада, медпункт і клуб. Усе це у центрі села, а недалеко – старенький цвинтар, куди ми одразу вирушили із квітами та лампадками. Актори були одягнені в костюми. Музики беруть інструменти, щоб зграти на могилі Віткаци мелодію його землі. Режисер театру Андрей Дзюк говорить проникливі слова, артисти покладають квіти і запалюють свічки. Потім вішають в'язку дзвіночків, шоб зграти на ялину, що прихистила чорну мarmурову меморіальну плиту. Хвилю мольничого місця, погожий осінній день і журливі народні татшанські пісні. Небо відлябавється у блакитні озера, що проглядають із-за дерев.

Після цього мала відбутися зустріч із місцевими жителями – вручення подарунків та картин. Настала черга здивуватися акторам, оскільки у місцевому клубі збиралося чи не все село, від старого до малого, ще й із сусідніх населених пунктів гості прибули. Виявляється, пішла чутка, що приїхали артисти давати концерт. А тут виступів уже давно не було. Стареньке приміщення переповнене глядачами, що проходять, сидять на східдях та заглядають із коридору. Акторам довелося виступати «на живо»: не лише без фонограм, а й без мікрофонів.

Озеряни так давно не гуляли! Був і концерт, і танці (артисти стрибають зі сцени і запрошували жінок у танок). Спочатку місцеві соромилися, однак згодом вже багато хто кружляв під запальну верховиську музику. Після концерту до артистів, що вже збиралися, раптом вбіг чоловік і почав гарячково

Такий не зовсім звичний захід відбувся в обласному центрі 15 жовтня, коли у світі відзначають День білої тростини або День незрячих. Акцію ініціювали члени Волинської обласної організації ВМГО «Генерація успішної дії», а її учасниками стали заступник голови облдержадміністрації Александр Курілюк та директор департаменту соціальної політики Луцької міської ради Петро Верзун.

О 8.30 на зупинці «Київський майдан», навпроти Державної податкової адміністрації, група незрячих у складі Віталія Ткачука, Людмили Фурсової, Богдана Моїси та Івана Заячківського зустрілася із Александром Курілюком, який першим взяв участь у акції. Зав'язавши очі, йому запропонували доторкнутися до свого кабінету у приміщенні облдержадміністрації за допомогою тростини та у супроводі незрячого Івана Заячківського. Подолати цю невелику відстань для заступника голови облдержадміністрації виявилось завданням не з легких, адже його сковані рухи свідчили про безпорадність. На щастя,

обійшлося без пригод. У своєму кабінеті, знявши чорну пов'язку з очей, Александр Курілюк зізнався, що дуже хвилювався, особливо на переході.

Йти по тротуару від податкової адміністрації до світлофора не було страшно, а от на переході з'явилася боязнь, що раптом котрийсь із водіїв не зупиниться, – поділився Александр Курілюк.

Чинивник стверджує, що, взявши участь у цій акції, він почав краще розуміти проблеми незрячих та готовий підтримувати цих людей. Крім того, Александр Іванович запевнив, що він не боється здаватися смішним та розповів, що напередодні йому зателефонувала одна людина (прізвище та ім'я посадовеця не назвав) та запитала, навіщо йому потрібна ця клоунада. Натомість Александр Курілюк відповів, що, побувавши у ролі незрячого, він зможе краще цих людей зрозуміти.

Ще одним учасником акції став Петро Верзун, який у супроводі Віталія Ткачука успішно подолав дистанцію від зупинки «проспект Воли» до свого робочого місця у приміщенні Департаменту соціальної політики Луцької міської ради. Згодом Петро Верзун також поділився своїми враженнями від акції, запевнивши, що йому було неважко орієнтуватися у приміщенні, адже там доводиться ходити щодня, натомість досить складно і навіть моторошно було долати шлях на вулиці, де заважали нерівності на тротуарах та бордюри. Він пообіцяв, що робитиме все можливе, аби у місцевому бюджеті на наступний рік було передбачено реальне фінансування заходів, які робитимуть місто максимально доступним для людей з вадами зору.

На жаль, більше ніхто з чинивників не виявив бажання побувати у ролі незрячої особи, хоча взяти участь в акції було запропоновано багатьом з них, у тому числі й меру міста Богдану Шибі та голові Волинської обласної державної адміністрації Борису Клімчуку.

Polina SOM

Oleksa ROGOZA

Rudolf Rolinger: Рудольф Ролінгер: легендарна постаць

Існують багато догадок і легенд о тому, як на дзвіницю Кatedry Пренajшвітjеj Трójцы подносили дзвони, котрі повернули з Росії. А імені механіка, конструктора механізму подносили і опускати в катедрі перед глównим oтaрцем ікону Пренajшвітjеj Марії Пaннi, ніхто не пам'ятає...

Останню в родинному альбомі Ролінгерів знайдено документ фотографічний przedstawiający zaіnstalowanie в 1924 року дзвону на дзвіницю катедрі. Так зостало уявлене назвіско механіка, котрий zorganizował to przedsięwzięcie – Rudolf Rolinger.

Ким був ten Rudolf Rolinger? Skape wiadomości przekazane przez jego potomków i niektóre dane archiwalne pozwalają nam chociaż w zarysie odtworzyć obraz tej zagadkowej postaci. Na liście мешканців Lucka з 1924 року подано його вік – 37 lat (ewentualny rok urodzenia – 1887), zawód – mechanik, wyznanie religijne – rzymskokatolickie, informacja o żonie – Zofia, prawosławna, pochodząca z Beresteczka. Inne dokumenty archiwalne poświadczają, że Rudolf Rolinger otrzymał zameldowanie w Łucku od magistratu в 1920 року, з listy fachowców miasta dowiadujemy się з kolei, że był on dyplomowanym mechanikiem.

Inne informacje, котрі jednak pozostają niewyzerpane, są zamieszczone в paszporcie Rolingera wydany в styczniu 1921 року przez Łucką Komendę Policji Państwowej. Sama forma paszportu również została wydrukowana в Łucku, в drukarni M. Zbara. Oprócz zdjęcia, paszport podaje krótki opis osoby: był to brunet średniego wzrostu, o niebieskich oczach. Wpisano też obywatelstwo – polskie. Natomiast opuszczone są dane o narodowości lub języku ojczystym.

Poznajemy imiona jego rodziców: Alojzy i Karolina. Imiona te, podobno jak imię syna – Rudolf Bolesław – i nazwisko rodowe, wskazują na to, że była to rodzina austriacko-polska. Potwierdza to także wspomnienia rodzinne.

W paszporcie Rudolfa Rolingera pozostaje sporo luk, а nawet zagadek. Jedną з nich to місце urodzenia. W dokumencie jest zapisana wieś Myszyszczów в Galicji. Powstaje pytanie: в której Galicji? W państwie austriackim, в czasie, kiedy urodził się Rudolf, Galicja była podzielona на dwie części – Wschodnią з центром в Львові і Zachodnią з центром в Krakowie. Szukanie wspomnianej wioski jest jak szukanie igły в stogu siana. Jednak końcówka nazwy wsi „-ów” świadczy o tym, że była to raczej polska część Galicji. На terenie українським брzmiałaby zapewne nieco inaczej – Myszyszcziw.

Podobną zagadką pozostaje kwestia studiów Rudolfa Rolingera: gdzie i jaką szkołę rzemieślniczą ukończył? Poza tym – kiedy i з яких powodów trafił на Wołyń? Możemy przypuszczać, że został tu ranny в czasie pierwszej wojny światowej i pielęgnowała го właśnie jego przyszła żona, з którą в 1920 року przeprowadził się до Lucka. Jednak та romantyczna wersja jest mało prawdopodobna – в paszporcie nie ma informacji о służbie в wojsku. I tu pojawia się kolejne pytanie: з яких powodów?

W альбомі родинному zostało zachowane zdjęcie Rudolfa Bolesława з jego młodzieńczych lat. Inteligentna twarz, otwarte spojrzenie, wąski krawaty ściskający wysoki kołnier z białej koszuli. Widocznie nie jest to syn wieśniaka, chyba że syn któregoś з większych urzędników, czy samego właściciela wsi. Zupełnie inny wygląd jest на zdjęciu в paszporcie. Так виглядає człowiek, котрий walczył з trudami życia. Jednak та strona życiorysu Rudolfa Rolingera pozostaje dla nas zamknięta.

Nieco więcej informacji mamy о życiu Rudolfa Rolingera в Łucku в okresie międzywojennym. Dowiadujemy się на przykład, że до znanego і популярного в mieście механіка Rolingera в 1924 року (ponieważ в grudniu 1923 jeszcze

zbierano fundusze) zwrócił się zarząd Katedry Przenajшвітjеj Трójцы з prośbą о zaіnstalowanie dзвонów на дзвіницю. Proces podniesienia dзвонów był dość skomplikowany, ale do tragedii nie doszło. Nieco później Rolinger wykonał в swojej pracowni механізм, котрий miał opuszczać і podnosić ікону Пренajшвітjеj Марії Пaннi przed oтaрцем.

Jak niedawno się okazało, Rudolf Rolinger stworzył też inny механізм, tym razem dla Katedry św. Piotra і Pawła. Pod melodię graną на organach ten механізм otwierał і zamykał bramę przed obrazem Matki Boskiej Łatyczowskiej (obecnie brama jest rozmontowana і przechowywana в kościele). Ten ręczny механізм, котрий в такт muzyki odsłaniał obraz, Rolinger stworzył gdzieś в połowie lat 30-tych.

W tym samym czasie Rolingerzy kupili działkę pod zabudowę przy ulicy Bolesława Chrobrego (obecnie Aleja Wolności) і wzniesli piętrowy budynek з warszatem. W tej pracowni były prowadzone warsztaty dla механіków Lucka. Po śmierci mężа pracownią zarządzała pani Zofia Rolinger.

Rodzina Rolingerów jest wzorem współistnienia ludzi różnych wyznań: Zofia Rolinger była członkiem Bractwa przy katedrze prawosławnej, katolik Rolinger wykonał dla katedry wiele prac.

Być może та publikacja pomoże rozwikłać chociaż niektóre tajemnice powiązane з механіkiem Rudolfem Bolesławem Rolingerem.

Rudolf Rolinger

Rolinger? Skupi wiadomości, podane naadkami, та деякі дані архівних документів дозволяють нам відтворити хоча б у загальних ризах образ цієї загадкової особи. У реєстрі мешканців Lucka за 1924 рік подано його вік – 37 років (отже, народився у 1887 році). Також було вказано його фах – механік, визнання – римо-католицьке, дружина – Софія (православна з Берестечка). Інші архівні документи про Rudolfa Rolingera свідчать, що дозволиł на проживання у Lucku він отримав від magistratu в 1920 році. Список фахівців міста доводило, що він був дипломованим механіком.

Більше wiadomości, проте невечерних, нам подає паспорт Rolingera, wydаний йому у січні 1921 року Luckькою комendantурою державної policji. Сам бланк paszportu також був wydrukowany у Lucku в друкарні M. Zbara. Крім фотографii в paszporcie podano короткий opis osoby: зріст середній, шатен, очі сині. Zaznaczono громадянство – polське. Графи про національність та мову батьків є відсутніми. Однак подано їх імена: Alojzy і Karolina. Імена батьків та їхнього сина (Rudolf-Bolesław), сімейне прізвище, можуть свідчити про те, що це, швидше за все, була австрійсько-польська сім'я. Це доводять і сімейні спогади.

Про те, як на дзвіницю Свято-Троїцького кафедрального собору піднімали повернуті з Росії дзвони ходить немало догадок, а то й легенд. Щоправда про ім'я механіка-конструктора механізму, що підіймає і опускає у соборі перед вітарем ікону Божої Матері, ніхто й не згадує...

Нещодавно у сімейному альбомі Rolingerів було виявлено фотодокумент, на якому зображено підняття у 1924 році дзвону на дзвіницю собору. Так було встановлено ім'я механіка, котрий організував це підняття. Це – Rudolf Rolinger.

Пaszport Rudolfa Rolingera містить таку же деякі неточності, навіть загадки. Одна з них – місце народження. У paszporcie записано село Мичишув на Galicjinі. Виникає запитання на якій саме Galicjinі. У австрійській державі тоді, коли народився Rudolf, Galicinia skladała się з двох części: Східної з центром у Львові та Західної з центром у Krakowie. Тож відшукати згадане село, майже те ж саме, що й голку в стижку сiana. Щоправда закінчення назви села «ув» характерне саме для польської частини Galicjinі. На українській території було б, швидше за все, Мичишів.

Не меншою загадкою є запитання про те, де навчався Rudolf Rolinger, яку ремісничу школу закінчив? Ще – коли і чому він потрапив на Волинь. Можна було б припустити, що він поранений залишився тут під час Першої світової війни і його виходила майбутня дружина. Вже в 1920 році вони разом приїхали до Lucka. Але ця романтична версія розбивається об паспортильний запис – не служив у війську. Ще одне запитання: «чому не служив?»

У сімейному альбомі збереглася фотографія молодого Rudolfa Bolesława. Inteligentne oblicza, відкритий погляд, вузька краватка, що стискає високий комір білої сорочки. Wygląd зовсім не сільського хлопця, хіба що син якогось сільського чиновника або власника села. Зовсім інший погляд бачимо на світлині із paszportu. Wygląd людини, котра пройшла нелегкі життєві випробування. Отже, ця сторінка біографії Rudolfa Rolingera поки що для нас залишається закритою.

Дещо більше нам відомо про життя Rudolfa Rolingera у Lucku в міжвоєнний період. Наприклад, про те, як до вже відомого і популярного у місті механіка Rolingera у 1924 році (60 в грудні 1923 року ще збиралася коштів) звернулося керівництво Свято-Троїцького собору із пропозицією організувати підняття дзвонів. Сам процес підняття не був з простих, але обійшовся без tragedii. Дещо пізніше Rolinger у своїй майстерні виготовив механізм, що мав опускати і піднімати ікону Божої Матері.

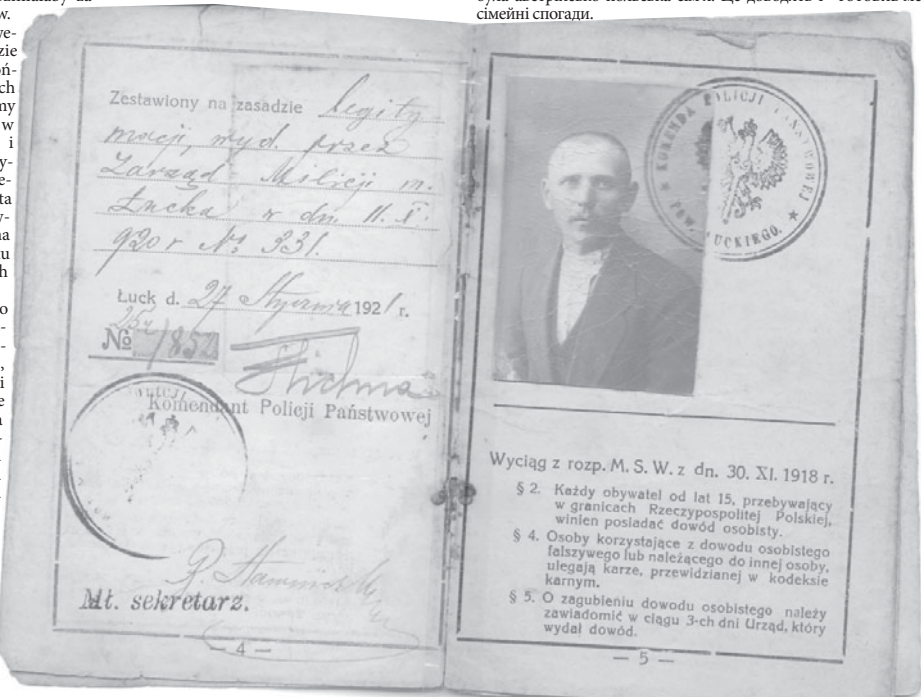
Нещодавно з'ясувалося, що Rudolf Rolinger stvoriv ще один механізм, але вже для кафедрального костелу Святых Апоστόлів Петра і Павла. Під звук органної мелодії цей механізм відкривав і закривав браму перед образом Личівської Богоматері (нині у костелі збереглася лише розібрана брама). Цей ручний механізм, що в такт muzyki відсовував браму, Rolinger stvoriv приблизно у середині 30-их років XX століття.

Приблизно у цей же час Rolinger викупили ділянку землі по вулиці Bolesława Хороброго (нині – проспект Воли) і звелі там двоповерховий будинок із майстернею. У цій майстерні проводилися курси luckьких механіків. Після смерті чоловіка майстернею курувала Софія Rolinger.

Сім'я Rolingerів – приклад спільного життя людей різних віросповідань: Софія Rolinger була членом братства при соборі, католик Rolinger виконав для собору ряд праць.

Можливо, ця публікація допоможе розгадати хоча б декілька таємниць, пов'язаних із механіком Rudolfом Bolesławом Rolingerом.

Крaєзнaвeць Вaльдeмaр ПІАСЕЦЬКІ

Пaszport Rudolfa Rolingera

Рівненська осінь із Польщею

Дні польської культури на Рівненщині розпочалися концертом в обласному драматичному театрі наприкінці вересня. Свій творчий доробок представили місцеві польські колективи «Приязнь», «Серафін», дитячий хор «Надія» та дует бандуристок. Виступили також танцювальні колективи з Рівненського будинку культури. Із Ольштина (Польща) приїхав колектив «Перли Вармії» з програмою, в основі якої були польські регіональні танці – куяв'як, краков'як та спиські танці (Спись – історичний регіон, розташований у Центральних Карпатах – ред.). Серця присутніх остаточно підкорили молоді хлопці із ольштинської рок-групи «The bardons», які закривали концерт.

У вихідні пройшов дитячий ранок, на якому наймолодші мали можливість представити свої художні, вокальні, інструментальні та декламаторські таланти, поєднуючи свої виступи із іграми. Після обіду члени Товариства польської культури продовжили святкування із гостями біля вогнища. Неділя була особливим днем з огляду на важливість урочистої події – висадження ще одного катинського дуба у Рівному. Саме сюди прийшли учасники Днів культури після урочистого богослужіння. Подію супроводжувала «Катинська балада» Яцка Качмарського в аранжуванні для бандури та спільно виконаний усіма польськими хорами твір «Такі самі, як ми». Дуб пам'яті посадила Стефанія Майстеркевич. Її батька, Мечислава Майстеркевича, було вбито в Осташкові, а дядька, Болеслава Майстеркевича, стралили органи НКВС на території України. Саме в пам'ять про трагічну загибель обох братів було присвячено меморіальну дошку та катинський дуб. Дні польської культури завершилися покладанням квітів на могилах польських солдатів, котрі

загинули 1920 року, в 90-ту річницю «дніва над Віслою».

У рамках святкувань пройшла виставка «Рівне в старій фотографії». Гості з Польщі також мали можливість відвідати історичні місця в Острозі.

Усі урочисті відбулися під патронатом і при фінансовій допомозі вармінсько-мазурського відділу товариства «Польська спільнота» та за підтримки Генерального консульства Республіки Польща в Луцьку. Головним організатором виступило Товариство польської культури ім. В.Реймонта у Рівному.

Цьогоріч польська імпреза відкрила справжню осінь польської культури у Рівному. З ініціативи Генерального консульства Республіки Польща в Луцьку на малій сцені драматичного театру Рівного виступив Новий театр ім. Станіслава Віткевича зі Слупська із виставою «За 20 десяти». На День незалежності Польщі (11 листопада, – ред.) у Рівному запланований фортепіанний концерт, який завершить Рік Шопена на Волині.

Юстина ЯНЧ

Rówieńska jesień z Polską

Дні Культуры Польскей на Рówieńсзчыніе розпочэлы с'я ў ко́нцу врэ́снья кон́цертам в Театры Драматычнэм. На сценіе сво́й доробек артыстычны за́прэзентава́лы мясцовы́я зэспы́лы па-по́лоні́яне „Przyjaźń”, „Serafin”, дзіцячы́ хор „Nadzieja” oraz Duet bandurzystek. Gościnnie wystąpiły zespoły taneczne z Rówieńskiego Domu Kultury. Z Polski z Olsztyna przyjechał zespół „Perła Warmii” z programem opartym na polskich tańcach regionalnych – kujawiaku, krakowiaku oraz tańcach spiskich. Serca publiczności podbili jednak bezapelacyjnie ostatni występujący – młodzi chłopcy z zespołu rockowego „The bardons” – również z Olsztyna.

W sobotę miał miejsce Poranek Dziecięcy, na którym najmłodszy mieli okazję do zaprezentowania swoich talentów malarskich, wokalnych, instrumentalnych i recytatorskich, łącząc swoje występy z zabawą. Po południu członkowie Towarzystwa Kultury Polskiej oraz zaproszeni goście wspólnie świętowali przy ognisku. Niedziela była dniem szczególnym ze względu na wagę podniosłego wydarzenia – posadzenie kolejnego dębu katyńskiego w Równem. Po uroczystej mszy świętej uczestnicy Dni Kultury udali się pod tablicę katyńską, a później do miejsca sadzenia dębu. Wydarzeniu towarzyszyła „Ballada Katyńska” Jacka Kaczmarńskiego w aranżacji na bandury oraz wspólny śpiew wszystkich chórów polonijnych „Chłopcy tacy sami jak my”. Dąb pamięci sadziła Pani Stefania Majsterkiewicz – córka zamordowanego w Ostaszowie Mieczysława Majsterkiewicza, a zarazem bratanica zamordowanego przez NKWD na terenie Ukrainy Bolesława Majsterkiewicza. Tym dwóm braciom poświęcone są tablice pamięci oraz dąb katyński.

Dni Kultury Polskiej zamknęło złożenie kwiatów na grobach polskich

legionistów z 1920 roku w dziewięćdziesiątą rocznicę cudu nad Wisłą.

Imprezą towarzyszącą Dniom Kultury Polskiej była wystawa „Równie w starej fotografii”. Goście z Polski mieli także możliwość zwiedzenia z przewodnikiem zabytków Ostroga.

Dni Kultury Polskiej odbyły się pod patronatem i przy znaczącej pomocy finansowej stowarzyszenia „Wspólnota Polska” oddziału warminsko - mazurskiego. Patronat honorowy objął Konsulat Generalny RP w Łucku, a głównym organizatorem było Towarzystwo Kultury Polskiej im. W. Reymonta w Równem.

Ta doroczna impreza polonijna otworzyła prawdziwą jesień polskiej kultury w Równem. Z inicjatywy Konsulatu Generalnego RP w Łucku na deskach Małej Sceny Teatru Dramatycznego gościł Nowy Teatr im. S. Witkiewicza ze Słupska ze sztuką „Jest dwadzieścia do dziesiątej”. Na Dzień Niepodległości planowany jest w Równem koncert pianistyczny, zamykający równocześnie obchody Roku Chopinowskiego na Wołyniu. Rówieńska jesień z Polską zatem wciąż trwa.

Justyna JANČ

PRACA: Łuck. Wołyń. Ukraina. Polska. РОБОТА: Луцьк. Волинь. Україна. Польша

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги
апаратник хімводоочищення	1500	відповідальність
арматурник (будівельні, монтажні й ремонтно-будівельні роботи)	2500	харчування і проживання за рахунок підприємства, вахтовий метод роботи (тривалість вахти 2 місяці)
архітектор	1500	Оплата праці відрядно-преміальна
асистент	818	спеціаліст в галузі політології і філософії, робота на четверть ставки.
балансувальник шин	907	відповідальність, без шкідливих звичок, шиномонтаж.
бетоняр	2500	вахтовий метод роботи (тривалість вахти 2 місяці), проживання та харчування за рахунок підприємства
брокер	1500	Наявність власного автомобіля
бруківник	3500	попередньо телефонувати
бруківник	1500	без шкідливих звичок,
бухгалтер	907	знання 1С бухгалтерії, комунікабельність
вальцовальник сировини та напівфабрикатів	907	без шкідливих звичок
вантажник	1300	фізично міцний, без шкідливих звичок
вантажник	1000	бажання працювати
вантажник	907	без шкідливих звичок
верстатник широкого профілю	1500	відповідальність
взутювник з ремонту взуття	1500	попередньо телефонувати
водій автотransпортних засобів	1400	без шкідливих звичок, відповідальність
водій автотransпортних засобів	907	наявність довідки про проходження обов'язкового медичного огляду
водій автотransпортних засобів	2000	Наявність посвідчення водія автотранспорту, підійомника автомобільного
водій автотransпортних засобів	1000	водій легкового автомобіля, бути готовим до відряджень
водій автотransпортних засобів	907	Попередньо телефонувати.
водій автотransпортних засобів	1704	автобус "Богдан", можна направити з числа квотної категорії
водій автотransпортних засобів	1000	наявність автомобіля
водій автотransпортних засобів	2500	перевезення вантажів за кордон
водій автотransпортних засобів	1500	доставка хліба, експедиторство, інкасація
водій автотransпортних засобів	907	без шкідливих звичок
водій навантажувача	907	робота на автонавантажувачі, наявність довідки про придатність керування транспортним засобом, порядність, відповідальність
водолаз	1341	Наявність посвідчення.
В'язальник трикотажних виробів та полотна	1000	виготовлення трикотажних виробів, відрядна система оплати праці, на співбесіду звертатися з 9.00 до 12.00
геодезист	1500	Оплата праці відрядно-преміальна
геодезист	1200	інженер-геодезист, зйомки місцевості, відрядження
годувальник	907	Попередньо телефонувати.
головний бухгалтер	2000	знання 1-С бухгалтерії
головний інженер	1800	відмінні знання земельного кодексу, комунікабельність, організованість, відповідальність, ініціативність
двірник	907	відповідальність
двірник	907	без шкідливих звичок

Посада	З/П	Вимоги
директор комерційний	907	знання білоруської мови, робота з виробами з кришталю
диспетчер	1000	приємний голос, добре знання вулиць, швидкий набір на комп'ютері
Друкар офсетного плоского друкування	1000	знання технології друку та правил експлуатації технологічного устаткування, відповідальність
економіст	1500	досвід роботи у виробництві
електрик дільниці	2500	проживання та харчування за рахунок підприємства, вахтовий метод роботи (тривалість вахти 2 місяці)
електрик дільниці	907	без шкідливих звичок
електрик цеху	1300	Допуск до 1000V і більше
електрик цеху	1000	робота в рибному цеху, заробітна плата за домовленістю.
Електрогазоварник	1500	без шкідливих звичок
Електрогазоварник	1800	наявність посвідчення, 3-та відрядно-преміальна
Електрогазоварник	1300	без шкідливих звичок
Електрогазоварник	1500	без шкідливих звичок
Електрогазоварник	2500	проживання та харчування за рахунок підприємства, вахтовий метод роботи (тривалість вахти 2 місяці)
Електрогазоварник	1400	без шкідливих звичок
Електрогазоварник	907	без шкідливих звичок
електроварник на автоматичних та напівавтоматичних машинах	1500	відповідальність
Електроварник ручного зварювання	1500	відповідальність
Електроварник ручного зварювання	1200	монтаж сантехсистем
Електроварник ручного зварювання	900	Зварник кованих виробів
електромеханік з ліфтів	1500	попередньо телефонувати, наявність посвідчення
електромонтажник силових мереж та електроустаткування	1700	робота в електроустановках до 1000 Вт, на висоті
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	2000	розуміння системи PLC, навчання на робочому місці
жиловальник м'яса та субпродуктів	1500	без шкідливих звичок
Журналіст	1500	знання інтернет технологій
завідувач господарства	907	відповідальність
завідувач складу	1200	знання с/г техніки, управлінський досвід
закрійник	1500	пошита спеціаліст
закрійник	907	Індивідуальний пошив одягу
закрійник	907	знання розкрійної обладнання, вміння розкладати лекала і кроїти вироби, досвід роботи з трикотажем,
закрійник	1000	на співбесіду звертатися з 9.00 до 12.00
заступник директора	907	Високі комунікативні навички, відповідальність
затягувальник взуття	907	старанність
землекоп	1500	копати ями на кладовищі, без шкідливих звичок
інженер	1100	без шкідливих звичок
інженер з проектно-кошторисної роботи	1500	відповідальність, досвід в будівельній галузі
інженер з ремонту	907	інженер з ремонту електронного обладнання, відповідальність
інженер-електронік	2000	розуміння системи PLC, навчання на робочому місці
інженер-енергетик	1200	знання документації, робота в рибному цеху, заробітна плата за домовленістю.
інженер-землепорядник	1200	зйомки місцевості, оформлення документів на землю
інженер-конструктор	1500	Знання програми "Автокад"
інженер-конструктор (електротехніка)	1500	електротехніка
інженер-технолог	1500	відповідальність, інженер-технолог (електрик)
інженер-технолог (хімічні технології)	1200	хімічні технології
Інструктор спортивний з туристичного супроводу (за видами туризму)	1000	режим роботи згідно з роботою спортивного залу, бажання навчатися, інструктор з аквафітнесу
Каменотес (будівельні, монтажні та ремонтно-будівельні роботи)	3000	попередньо телефонувати

Посада	З/П	Вимоги
касир торговельного залу	907	попередньо телефонувати
касир торговельного залу	1300	робота в гіпермаркеті, відповідальність
комірник	1200	відповідальність
комплектувальник меблів	1000	виготовлення та комплектування меблів
кондитер	907	без шкідливих звичок
Кондуктор громадського транспорту	1170	можна направити і з числа квотної категорії
контролер верстатних і слюсарних робіт (слюсарні роботи)	1000	Направити технічно грамотних, вміння вести технічну документацію.
контролер верстатних та слюсарних робіт (верстатні роботи)	1500	відповідальність
косметик	907	режим роботи згідно з роботою салону краси, бажання навчатися
кухар	1500	відповідальність, кухар-кондитер
кухар	1100	попередньо телефонувати, перша зміна з 18.00-23.00
кухар	907	попередньо телефонувати робота в барі-магазині
кухар	1100	можливе стажування з подальшим працевлаштуванням по дотації.
кухар	1200	Попередньо телефонувати.
кухар	1500	відповідальне ставлення до роботи
кухар	1200	про співбесіду попередньо домовлятися за телефоном, робота в барі
кухар	907	Направити комунікабельних, відповідальних.
кухонний робітник	900	Попередньо телефонувати.
кухонний робітник	910	помічник кухара, робота через тиждень до 11.00.
кухонний робітник	907	Відповідальне ставлення до роботи
листоноша	1070	відділення поштового зв'язку Луцьк-5 (матеріально-відповідальна особа, доставка пошти, пенсії, товарів народного споживання)
Лицувальник-плиточник	1000	попередньо телефонувати
Лицувальник-плиточник	1500	оплата відряддя
Лицувальник-плиточник	3000	попередньо телефонувати
Лицувальник-плиточник	1500	Попередньо телефонувати, внутрішні оздоблювальні роботи приміщень
лікар загальної практики-сімейний лікар	1074	Наявність сертифіката спеціаліста.
лікар загальної практики-сімейний лікар	1360	наявність сертифіката спеціаліста.
лікар-лаборант	1155	Наявність сертифіката.
лікар-отоларинголог	1237	наявність сертифіката спеціаліста.
лікар-офтальмолог	1400	обов'язкова друга кваліфікаційна категорія
лікар-педіатр	1150	Комунікабельність, кваліфікованість, попередньо телефонувати
лікар-педіатр	1156	Наявність сертифікату, 2,0ст.
лікар-терапевт	1037	Наявність сертифікату.
майстер	907	майстер по тепло-газо-водоканалізації
майстер	907	режим роботи згідно з роботою салону залучення навчання, майстер з депіляції
майстер	1000	Комунікабельність, виробник вивісок, виготовлення і монтаж.
майстер	1200	вміння ремонтувати мобільні телефони
майстер виробництва	907	відрядна оплата праці
майстер з ремонту транспорту	1000	Відповідальність, порядність, досвід роботи обов'язковий
Маляр	1500	відповідальність
маляр-штукатур	1300	робота на зимовий період
машиніст екскаватора	907	екскаватор "Рачок", наявність посвідчення
машиніст компресорних установок	1000	без шкідливих звичок
машиніст компресорних установок	1500	відповідальність
менеджер (управитель) з постачання	1200	комунікабельність
Менеджер (управитель) з реклами	1000	комунікабельність, досвід ділового спілкування

Потребуєш юридичної допомоги на території Польщі, Німеччини...!?
До Ваших послуг - адвокати на Україні.

Potrzebujesz pomocy prawnej na terenie Polski, Niemiec...!?
Adwokaci i radcy prawni są pod twoją ręką na Ukrainie. Dzwon!
Służymy pomocą

Kancelaria Prawna Król i Partnerzy Spółka Partnerska Adwokatów Prawnych
Infolinia: 0 801 00 33 45
www.kancelaria-król.pl
Punkt informacyjny: + 38 067 730 61 84 + 38 63 794 70 09

Крім того є багато інших вакансій, за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошчука, 2 тел. 72-72-58, 24-92-68

